

Thơ Hoàng Xuân Thảo
KHÁNG THI GỬI ĐỜI

Toà đã kết án Hiến *
Theo lệnh Đảng: Tử hình
Gây khắp trong, ngoài nước
Một làn sóng bất bình.

Hơn 400 trí thức
Đã tỉnh giấc, đồng lòng
Ký kháng thư phản đối
Một bản án bất công.

Hiến, một đời vất vả
Dãi dầu trong nắng sương
Đổ mồ hôi, nước mắt
Chăm sóc một mảnh vườn.

Nhờ Trời thương, Phật độ
Cho mưa gió thuận hoà
Hiến nhìn vườn mừng rỡ
Năm nay được trúng mùa.

Hiến tỉ tê cùng vợ
Hồi cưới mình trắng tay
Tết này anh sẽ tặng
Một chiếc nhẫn vàng tây.

Anh hứa thằng cu lớn
Tết có áo mới tinh
Anh nựng con dĩ út
Có búp-bê thật xinh.

Vợ con đều hồ hởi
Niềm vui tương vô bờ
Từ đây thoát được cảnh
Sống cù bắt cù bờ...

Mộng anh...bồng tan vỡ
Một buổi sớm tinh mơ
Rằm rập từ đâu tới
Một bọn tựa cơn đờ.

Chúng lái xe ủi đất
San bằng hết mảnh vườn
Kéo đổ sập cây cối
Phá cửa nhà tan hoang.

Bọn cường hào, ác cộng
Cùng một giống sài lang
Miếng mồi ngon: vườn ruộng
Chúng ngấu nghiến hung hăng.

Máu anh sôi sùng sục
Đôi mắt toé lửa hờn
Anh như điên như dại
Chĩa súng bắn tứ tung.

Để làm gương cảnh cáo
Nông dân chớ vùng lên
Toà lấy anh: tế vật
Bằng bản án tử hình.

Đọc tin, tôi thương quá
Còn biết bao Hiến, Vườn **
Đang phập phồng, lo sợ
Viễn ảnh mất đất vườn!

Bọn Bí Thư, Lợi Ích
Cảnh cưỡng chiếm còn dài
Bắt tay dưới gầm bàn
Muốn giữ được đất đai

Đưa được tiền, đưa đất
Chỉ còn đường duy nhất
Trên nỗi khổ người dân.
Lật đổ cộng sản thôi.



*Vụ cưỡng chiếm đất đai xảy ra ngày 23.10.2016 tại xã Quảng Trục, huyện Tuy Đức, tỉnh Đắk Nông. Toà xử ngày 3.1.2018 đang gây phẫn nộ trong và ngoài nước. Đặng Văn Hiến có vợ và hai con, 10 và 4 tuổi.

**Vụ Đoàn Văn Vươn tương tự xảy ra tại huyện Tiên Lãng, Hải Phòng tháng 1.2012, sau do sự công phẫn của dân chúng và phản đối của công luận, việc cưỡng chiếm ruộng vườn bị hủy bỏ và một số cán bộ bị đình chỉ công tác.

Tôi Viết Cho Anh, “Người Nông Dân Giữ Đất” DTDB

Nhân đọc bài thơ “KHÁNG THI GỬI ĐỜI” của tác giả Hoàng Xuân Thảo.

Tôi với anh chưa một lần gặp gỡ
Hoàn cảnh anh... nghe buốt giá tim tôi!
Chúng ta trót sinh ra kiếp con người
Nơi Cộng sản trị, và nhằm thế kỷ!

Tôi bôn đào tận trời xa nước Mỹ
Nhớ thời Cộng Hòa Nam Việt thân thương
Cha mẹ yên vui... con trẻ đến trường
Xã hội đỡ dần, bạn thầy yêu mến...

Học hành thành tài theo đà tân tiến...
Góp bàn tay bồi đắp một miền Nam...
Ở thành thị có công ăn việc làm...
Nơi làng quê người nông dân có đất

Ruộng tha hồ trồng lúa thơm, nếp mật...
Cây ăn trái, đủ loại... khắp vườn nhà
Nuôi bò, trâu, heo, ngỗng, vịt, dê, gà...
Tôm, cá... biển sông, vườn rau bát ngát

Thả thuyền hát hò đêm trăng gió mát...
Hạnh phúc, tự do... dân ở miền Nam
Chia nửa nước Việt, vẫn còn lòng tham!
Cộng sản Bắc, lên vào Nam gây chiến...

Dân miền Nam có tấm lòng lương thiện
Thanh niên miền Nam khảng khái nghĩa tình
Giữ gìn Chính nghĩa dù phải hy sinh...
Quyết không nhường một ngọn rau, tấc đất

Say men cướp, giết... Cộng quân ngậy ngát
Hiến dâng lãnh thổ, lãnh hải... cho Tàu
Chiếm ruộng đất dân, bán để riêng giàu...
Xây lâu đài, cho cháu con du học...

Từ Vũng Áng, For-mô-sa biển... khóc!
Rời Hoàng Trường Sa, đổi chữ Việt Nam
Nghe theo Tàu khựa, đã dạy chúng làm...
Bờn Cộng muốn biến nước ta thành Hán

Trời có mắt, sẽ diệt phường vong bản...
Hãy buông xả cho phận số anh ơi!
Quyền lực, giàu sang... cũng chỉ một thời
Rồi tay trắng... xác khô trong đất lạnh!

Theo Cộng sản có gì làm kiêu hãnh!
Quả báo nhãn tiền qui bắt, quạ tha...
Đã hiện rồi, Cộng “Xáo thịt nòi da”
Bọn vô thần... gây quá nhiều tội ác...

Trời Ca-Li hôm nay mưa rào rạc...
Tự do, sung sướng... tâm vẫn buồn đau
Quê hương, dân tộc... quên được dễ sao!
Nếu quên được... chúng tôi đâu có khổ!

Nguyện Ôn Trên ban phước lành, hộ độ...
Cho dân, nước Việt... và cho riêng anh
Một nông dân... đã ghi vào sử xanh
Hiên ngang chống Cộng cường hào ác bá!

DƯ THỊ DIỄM BUỒN

